

6. Afst.

§ 2.

Ved enhver Kirke skal være en særlig af Stifts-
øvrigheden autoriseret Protocol, i hvilken for-
anstaltes indført af Kirkeieren en nøgagtig An-
givelse af Kirkens Tiender, fordeelte paa de
enkelte Matrikelnummere, og dens andre lig-
nende Eiendomme, en i det Enkelte gaaende
Beskrivelse af Kirken, samt en Fortegnelse over
Kirkens Inventarium. De Forandringer, der
i Aarenes Løb maatte foregaae i ovennævnte
Henseender, saavel som de aarlige Kirkesyn for-
anstaltes ligeledes af Kirkeierne indførte i
Kirke-Protocollen; Tilsynet med, at denne Be-
stemmelse efterkommes, paahviler, hvad Kirkens
Tiender og andre lignende Eiendomme angaaer,
Stiftsøvrigheden og navnlig Biskoppen, men
derimod i de andre ovennævnte Henseender det
aarlige Syn.

Til § 3.

7. Afst. Forslag af Udvalget:

a) Det sidste Punktum i første Passus omre-
digeres saaledes:

„Paa Kirkeierens Andragende kan Mi-
nisteriet for Kirke- og Underviisningsvæ-
senet tilstede Afvigelser fra Lovens efterføl-
gende enkelte Bestemmelser for saadanne Kir-
kers Vedkommende, med Hensyn til hvilke de
paagjældende Bestemmelser skjønes at være
for byrdefulde.“

8. Afst. Forslag af Udvalget:

b) I 2den Passus 7de Linie mellem „anskaf-
fer“ og „nogen“ indskydes: „eller tillader an-
bragt“.

9. Afst. Forslag af Udvalget:

c) Ved Slutningen af 3die Passus tilføjes:
„Dog kan det aarlige Syn ikke give Paalæg
herom imod Kirkeierens Indsigelse; men Sæ-
gen bliver i saa Tilfælde at indstille til Afgjø-
relse af Ministeriet for Kirke- og Underviis-
ningsvæsenet, der inden Afgjørelsen foranstalter
foruden Undersøgelse foretaget af en Saglyn-
dig uden Udgift for Kirkeieren.“

10. Afst. Forslag af Udvalget:

d) I 4de Passus sidste Linie udgaaer: „Kir-
kens Indtægter og“.

11. Afst.

§ 3.

Kirkesynet skal fornemmelig vaage over, at
Gudstjenesten ikke lider ved Mangler i Kirkens
Tilstand, eller i det Tilbehør, som til Guds-
tjenesten er nødvendigt; det bør varetage, at
Kirkens Indre syldbestgjør Forbringen om Orden,
Sømmelighed og saadan Bekvemmelighed, som
er fornøden til uforstyrret Andagt; og det har
at paasee, at Mangler afhjælpes, der true Kir-
kens Bygning og dens øvrige Tilbehør med
Forsald eller Tab i Værdi. Overensstemmende
med denne almindelige Grundsætning afgjøres
alle de enkelte Tilfælde, hvorom ei i denne Lov
maatte være indeholdt udtrykkelige Bestemmelser.
Afvigelser fra disse Bestemmelser kunne til-
stedes af Ministeriet for Kirke- og Underviis-
ningsvæsenet, naar Kirkeieren ikke har noget
derimod at erindre.

De Forbedringer, der udover det nødvendige
ere blevne en Kirke tildeel, bør ikke tilstedes
afflattede; og Kirkens Prydelser maae ikke bort-
tages eller lades uden Vedligeholdelse, men
skulle, naar de paa Grund af Elde enten for-
gaae eller ei længer opfylde deres Formaal,
erstattes af nye, med mindre Ministeriet for
Kirke- og Underviisningsvæsenet tillader, at
det undlades. Naar en Kirkeier imidlertid
anskaffet nogen ny Prydelse til Kirken, hvortil
han ei er forpligtet, kan han frigjøre sig og de
kommende Ciere fra Forpligtelsen til, naar de
ældes, at erstatte dem med nye ved herom at
gjøre en Tilførsel til Kirkens Protocol, og den
samme Rettighed har han med Hensyn til saa-
danne Prydelser, som han alt har anskaffet
uden dertil at være forpligtet, naar Rigtig-
heden af hans Tilførsel til Protocollen attesteres
af Synet.

Enhver Kirke skal, saavidt andre Hensyn
tilstede det, vedligeholdes saavel indvendig som
udvendig paa den Maade, der stemmer overeens
med dens oprindelige Stil; og forsaavidt dette
tidligere ei har været Tilfældet, skal der, naar
passende Anledning dertil maatte tilbyde sig,
og det kan skee uden uforholdsmæssig Bekost-
ning, arbejdes hen til, at den føres tilbage til
samme Stil.

Synet bør saavel i Almindelighed, som
navnlig naar der er Tale om beføstede Hoved-
forandringer ved Kirken, omhyggelig overveie,